

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 14Saz/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0723101025
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Hauerlandová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2023:0723101025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave sudkyňou JUDr. Ivanou Hauerlandovou, PhD. v právnej veci žalobcu: A. B. alias A. C., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: Marocké kráľovstvo, bez cestovného dokladu, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov A. XXX, XXX XX A., zastúpený: Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 2906/12, 810 05 Bratislava, IČO: 30798841, Kancelária Bratislava, Námestie slobody 2906/12, 810 05 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície PZ Bratislava, Regrútska 4, 812 72 Bratislava, o prepustenie zo zaistenia, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu zamietá.
- II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Z administratívneho konania vyplýva, že dňa 18.04.2023 v čase o 10.00 hod. bol hliadkou Oddelenia mobilnej jednotky Bratislava žalobca prevzatý v rámci Dublinského transferu, bol vrátený Rakúskou stranou ako žiadateľ o azyl na území SR avšak lustráciami v evidenciách IS PZ bolo zistené, že konanie o udelenie azylu bolo dňa 13.02.2023 právoplatne ukončené zamietnutím žiadosti ako zjavne neopodstatnenej podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o azyle č. 480/2002. Na základe uvedených skutočností bol v čase o 11.00 hod. odovzdaný Oddeleniu cudzineckej polície PZ Bratislava k ďalšiemu riešeniu. Nakoľko vzniklo podozrenie že naplnil definíciu neoprávneného pobytu podľa § 2 ods. 1 písm. h) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a zároveň naplnil dôvody na administratívne vyhostenie podľa § 82 ods. 1 písm. b) z. č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov, bol na Oddelení cudzineckej polície PZ Bratislava v čase o 11:00 hod. predvedený podľa 7 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z. z o pobyte cudzincov v súvislosti s konaním vo veci administratívneho vyhostenia. Vykonanými lustráciami v informačných systémoch Policajného zboru ako aj ďalším preverovaním bolo zistené, že nedisponuje platným cestovným doklad, ktorý držiteľa oprávňuje prekročiť hranicu, nemá udelené povolenie v niektorom zo štátov schengenského priestoru, nemá udelený pobyt na území Slovenskej republiky a nemá udelené vízum, ktoré by ho oprávňovalo zdržiavať sa na území Slovenskej republiky. Z uvedeného dôvodu začal správny orgán dňa 18.04.2023 konanie vo veci administratívneho vyhostenia účastníka konania podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Nakoľko sa zdržiaval na území Slovenskej republiky, resp. schengenského priestoru bez oprávnenia, správny orgán dňa 18.04.2023 podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov vydal rozhodnutie o administratívnom vyhostení vedené pod č. PPZ-HCP-BA6-16-010/2023-AV, pričom v predmetnom rozhodnutí nebola určená lehota na vycestovanie. Naplnil dôvod pre rozhodnutie o administratívnom vyhostení a to podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov za neoprávnený pobyt. Správny orgán v predmetnom rozhodnutí o administratívnom vyhostení vylúčil odkladný účinok, nakoľko to vyžadoval naliehavý všeobecný záujem,

ako aj nebezpečenstvo, že odkladom výkonu rozhodnutia bude opätovne ohrozený verejný poriadok, čo malo za následok, že toto rozhodnutie sa jeho doručením stalo vykonateľným a to dňa 18.04.2023. Žalobca bol administratívne vyhostený, zároveň mu bol uložený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov na dobu 3 (troch) rokov. V zápisnici o podaní vyjadrenia vedenej pod č. PPZ-HCP-BA6-16- O 1112023-A V sa vzdal práva podať odvolanie, čo malo za následok, že predmetné rozhodnutie o administratívnom vyhostení nadobudlo dňa 18.04.2023 právoplatnosť. Dňa 18.04.2023 bola spísaná zápisnica o vyjadrení v zmysle § 22 ods. 1 správneho poriadku vedená pod číslom PPZ-HCP-BA6-16- 007/2023-AV, v ktorej sa vyjadril k jeho príchodu na územie Slovenskej republiky ako aj k dĺžke doby zdržiavania sa na území schengenského priestoru pričom okrem iného uviedol, že na území SR požiadal o azyl, lebo vedel, že ho pustia, nakoľko nechce žiť na Slovensku, ale v Španielsku. Počas priepustky odišiel z územia SR a pokračoval do Španielska avšak Rakúskej republike ho chytili policajti a vrátili späť. Cez Slovensko sa chcel dostať do Španielska. O udelenie azylu na území Slovenskej republiky, požiadal, avšak jeho konanie o udelenie azylu bolo právoplatne ukončené zamietnutím žiadosti ako zjavne neopodstatnenej podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o azyle č. 480/2002. O azyl požiadal ešte dňa 23.11.2022, keď s ním bolo vedené "prvé" konanie o administratívnom vyhostení správnym orgánom Mobilnou jednotkou PZ Banská Bystrica. Na základe toho bolo toto konanie prerušené a neskôr aj zastavené, nakoľko odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu v súvislosti s podozrením z neoprávneného pobytu účastníka konania a to z dôvodu, že správny orgán nemohol posúdiť, či ide o neoprávnený pobyt na území Slovenskej republiky, nakoľko nebol účastný jeho pobyt nebol správneho orgánu známy (počas priepustky z azylového zariadenia Humenné účastník konania odišiel z územia SR a pokračoval do Španielska). Žalobca bol dňa 18.04.2023 zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu administratívneho vyhostenia (č. rozhodnutia PPZ-HCP-BA6-16-015/2023-AV). Podľa § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov bol umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov. Dňa 03.05.2023 požiadal v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov o udelenie azylu na území Slovenskej republiky, na základe čoho bol dňa 17.05.2023 zaistený podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov ako žiadateľ o azyl. Na základe skutočností, že menovaný cudzinec bol dňa 17.05.2023 zaistený rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA6-16-032/2023-AV podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov ako žiadateľ o udelenie azylu, pričom Migračný úrad rozhodnutím č. MU-PO-194/2023-Ž zo dňa 20.07.2023 zamietol žiadosť ako zjavne neopodstatnenú v zmysle § 12/1 /a zákona o azyle. Z uvedeného dôvodu zanikol účel zaistenia v zmysle § 88a ods. 1 písm. c). Na základe uvedených skutočností ako aj tým, že pravá totožnosť osoby je potvrdená a cudzinec v zápisnici č. PPZ-HCP-BA6-16-042/2023-AV uviedol, že sa chce dobrovoľne vrátiť do krajiny pôvodu je potrebné opätovne konanie vo veci jeho výkonu administratívneho vyhostenia.

2. Z posledného rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA6-16-043/2023-AV vyplýva, že žalovaný zaistil žalobcu dňa 16.08.2023 podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel jeho administratívneho vyhostenia, podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov stanovil správny orgán dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac do dňa 17.10.2023. Uvedená doba zaistenia je nevyhnutná, počas ktorej správny orgán vykoná všetky dostupné úkony smerujúce k vyhosteniu, cudzí štátny príslušník tretej krajiny nedisponuje platným cestovným dokladom, Útvar policajného zaistenia pre cudzincov po preštudovaní spisového materiálu pristupuje k lustráciám a následnému zisťovaniu totožnosti štátneho príslušníka tretej krajiny prostredníctvom Interpolu. Následne zasiela žiadosť o vystavenie náhradného cestovného dokladu na príslušný zastupiteľský úrad prostredníctvom konzulárneho oddelenia Ministerstva Zahraničných Vecí a Európskych Záležitostí Slovenskej republiky. Potvrdenie totožnosti, vystavenie náhradného cestovného dokladu a samotný proces realizácie výkonu vyhostenia, ako zabezpečenie leteniek je v tomto prípade zdĺhavejší proces. Následne všetky zistené a zaslané podklady je potrebné spracovať, preložiť a vyhodnotiť a v prípade, že nenastanú komplikácie alebo prekážky, až následne je možné pristúpiť k samotnému výkonu a zrealizovaniu zabezpečenia úkonov k výkonu trestu vyhostenia. Doba zaistenia sa môže skrátiť, pričom presná doba zaistenia sa nedá presne určiť nakoľko závisí od viacerých neovplyvniteľných faktorov. Správny orgán v spolupráci s Útvárom policajného zaistenia pre cudzincov bude vykonávať všetky potrebné úkony smerujúce k vyhosteniu účastníka konania z územia Slovenskej republiky pričom sa bude zabezpečovať pokrytie nákladov na samotné vyhostenie ako aj zabezpečovanie cestovného dokladu nutnému k reálnemu vyhosteniu účastníka konania. Ďalej sa bude zabezpečovať zabezpečenie prepravy účastníka konania. Doba zaistenia je z pohľadu správneho orgánu priamo úmerná dobe potrebnej k vybaveniu všetkých potrebných náležitostí k reálnemu fyzickému vyhosteniu účastníka konania do bezpečnej krajiny, ktorá ho prijme. Každý z úkonov si vyžaduje svoj čas a hlavne v prípadoch dožiadaní nijako urýchliť. Počas

celej doby zaistenia bude správny orgán postupovať v zmysle ustanovení zákona o pobyte cudzincov a v prípade, že zistí nové skutočnosti bude postupovať, tak, aby účastníkovi konania nevznikla jeho zaistením žiadna bezdôvodná ujma. Rovnako je potrebné konštatovať, že v prípade účastníka konania existuje riziko jeho úteku v zmysle § 88 ods. 2 zákon o pobyte cudzincov, keďže účastník konania nemá udelený pobyt podľa zákona o pobyte cudzincov, zdržiava sa na území Slovenskej republiky a na území schengenského priestoru nelegálne a taktiež v zápisnici PPZ-HCP-BA6-16-042/2023- AV uviedol, že by sa rád vrátil do domovskej krajiny. Prostriedky správneho orgánu určené na dodržiavanie podmienok pobytov cudzincov sú vymedzené tak, aby nedošlo k neprimeranému zásahu do ich základných ľudských práv a slobôd. V prípade, ak by správny orgán nepostupoval tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, účastníkovi konania by bola daná možnosť zdržiavať sa na neznámom mieste a tým by správny orgán mal minimálnu šancu na vykonanie opatrení za účelom zabezpečenia dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov platných na území Slovenskej republiky a štátov zo strany účastníka konania. Účastníkovi konania by bola daná možnosť ďalej páchať protispoločenskú činnosť, ktorou je zdržiavanie sa na území Slovenskej republiky a členských štátov bez potrebného oprávnenia. V tomto prípade má správny orgán za to, že záujem spoločnosti je potrebné jednoznačne uprednostňovať pred záujmom jednotlivca, teda účastníka konania. Počas rozhodovania správny orgán napriek uvedenému bral do úvahy skutočnosti, že účastník konania nemá na území Slovenskej republiky žiadne záväzky, nevedie žiadny rodinný a súkromný život, ktorý by mohol tvoriť prekážky vyhostenia do krajiny pôvodu. Účastník konania sa na území Slovenskej republiky zdržiava bez cestovného dokladu, bez finančných prostriedkov a zabezpečeného ubytovania a preto je potrebné konať a pokračovať v konaní o zaistení. Správny orgán nemohol konať v zmysle § 89 ods. 1 písm. a), b) zákona o pobyte cudzincov. Správny orgán sa dôkladne zaoberal ustanovení § 89 ods. 1 písm. a), b) zákona o pobyte cudzincov a dospel k dôvodnému záveru, že účastníkovi konania nemôže uložiť povinnosť v zmysle vyššie citovaného paragrafu, nakoľko tento by svoju povinnosť uloženú správnym orgánom nevedel reálne splniť, resp. vykonať. Účastník konania nespĺňa podmienku finančného zabezpečenia pobytu na území Slovenskej republiky ako aj podmienku preukázania ubytovania počas plynutia tejto povinnosti. Oddelenie cudzineckej polície PZ Bratislava má za to, že jeho zaistenie bude účelné a menovaného cudzinca je potrebné zaistiť podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov na účel jeho administratívneho vyhostenia.

3. Žalobca sa správnou žalobou zo dňa 26.09.2023 doručenou žalovanému dňa 27.09.2023 a správne mu súdu dňa 02.10.2023 domáhal prepustenia zo zaistenia a trov konania. Správnu žalobu odôvodnil tým, že žalovaný v konaní podľa zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) rozhodnutím zo dňa 16.08.2023, č.: PPZ-HCP-BA6-16-043/2023-AV podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) s poukazom na ustanovenie § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov rozhodol o predĺžení zaistenia Žalobcu. Dĺžku doby zaistenia Žalovaný stanovil do 17.10.2023 a Žalobcu ponechal umiestneného v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov (ďalej len „ÚPZC Medveďov“). Žalovaný napadnuté rozhodnutie odôvodňuje tým, že Žalobca bol dňa 18.04.2023 v čase o 10:00 h. hliadkou Oddelenia mobilnej jednotky Bratislava prevzatý v rámci Dublinského transferu. Žalobca bol vrátený Rakúskou republikou, pretože v minulosti požiadal o azyl na území Slovenskej republiky. Následne bol toho istého dňa v zmysle § 79 ods. 1 zákona č. 404/2011 Z.z. predvedený na Oddelenie cudzineckej polície PZ Bratislava v súvislosti s konaním vo veci administratívneho vyhostenia. Toho istého dňa bolo Žalobcovi vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení v zmysle § 82 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov č. PPZ-HCP-BA6-16-0140/2023-AV z dôvodu, že Žalobca mal na území Slovenskej republiky neoprávnený pobyt, pričom v predmetnom rozhodnutí nebola Žalobcovi určená lehota na vycestovanie. Dňa 18.04.2023 bolo Žalobcovi vydané rozhodnutie o zaistení č. PPZ-HCP-BA6-16-015/2023 v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Dňa 03.05.2023 v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov požiadal o azyl, na čo bol dňa 17.05.2023 Žalobca prezaistený v zmysle § 88a ods. 1 písm. c). Dňa 20.07.2023 rozhodnutím č. MU-PO-194/2023-Ž Migračný úrad Žalobcovi zamietol žiadosť v zmysle § 12 ods. 1 písm. a) zákona o azyle. Z uvedeného dôvodu mal Žalovaný za to, že Žalobcovi je potrebné vydať rozhodnutie v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, čo aj vykonal rozhodnutím zo dňa 16.08.2023 č. PPZ-HCP-BA6-16-043/2023-AV. Ustanovenie § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, na základe ktorého došlo k zaisteniu Žalobcu síce oprávňuje policajný orgán zaistiť cudzinca s cieľom zabezpečiť jeho vycestovanie na základe rozhodnutia o administratívnom vyhostení, no limitom zaistenia je okrem formálnej zákonnosti aj jeho účelnosť a efektívnosť a aj súlad s čl. 5 ods. 1 písm. f) Európskeho dohovoru

a teda reálna možnosť naplnenia účelu zaistenia, ktorým je v prejednávacom prípade výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia síce tvrdí, že zaistenie Žalobcu považuje za zákonné, avšak v rozhodnutí nezaujal žiadnu právnu úvahu k otázke vyhostiteľnosti Žalobcu ani k prípustnosti vyhostenia z pohľadu čl. 3 Dohovoru, a teda ani k otázke efektívnosti jeho držania v zaistení. Pokiaľ nie je výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení ani potenciálne možný či prípustný pre rozpor s čl. 3 Európskeho Dohovoru, nie je prípustné ani zaistenie pre jeho rozpor s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru. Odôvodnenie Žalovaného „potvrdenie totožnosti, vystavenie náhradného cestovného dokladu a samotný proces realizácie výkonu vyhostenia, ako zabezpečenie úkonov k výkonu trestu vyhostenia, ako leteniek je zdĺhavejší proces. Následne všetky zistené a následné podklady je potrebné spracovať, preložiť a vyhodnotiť a v prípade, že nenastanú komplikácie alebo prekážky je možné pristúpiť k samotnému výkonu a zrealizovaniu úkonov k vyhosteniu Žalobcu. Správny orgán v spolupráci s Útvorom policajného zaistenia pre cudzincov bude vykonávať všetky potrebné úkony smerujúce k vyhosteniu účastníka konania z územia Slovenskej republiky pričom sa bude zabezpečovať pokrytie nákladov na samotné vyhostenie ako aj zabezpečovanie cestovného dokladu nutnému k reálnemu vyhosteniu účastníka konania.“ je podľa názoru Žalobcu nezákonné a nepreskúmateľné a nesmeruje k realnosti vyhostenia vzhľadom na časový priebeh k doteraz prebiehajúcim úkonom k vyhosteniu. Žalobca poukazuje, že zaistenie štátneho príslušníka sa má použiť ako nástroj ultima ratio a to najmä z dôvodu nespôlupráce štátneho príslušníka k vydaniu náhradného cestovného dokladu. Nakoľko Žalovaný minimálne nekonkretizoval doteraz realizované úkony smerujúce k výkonu rozhodnutia o administratívnom vyhostení smerom k Zastupiteľskému úradu Marockého kráľovstva ale iba popísal úkony aké má ako správny orgán urobiť Žalobca je toho názoru, že rozhodnutie o zaistení Žalobcu je neúčelné, čo potvrdzuje aj najnovšia rozhodovacia prax Najvyššieho správneho súdu SR. (Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 2Sak/8/2023 zo dňa 31.07.2023, Rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp.zn. 13Saz/1/2023 zo dňa 22.06.2023). Žalovaný vo svojom rozhodnutí taktiež nepreukázal nemožnosť uloženia iných (miernejších) donucovacích opatrení, ktoré patria medzi obligatórne náležitosti rozhodnutia, pretože k zaisteniu možno prikrčiť až vtedy, pokiaľ nemôžu byť v konkrétnom prípade uplatnené iné dostatočne účinné alebo miernejšie opatrenia. Žalovaný len konštatuje, že by Žalobca povinnosť k realizácii iných miernejších opatrení nevedel splniť a preto pristúpil k zaisteniu účastníka za účelom jeho administratívneho vyhostenia (Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 1 Sža 26/2015 zo dňa 26.05.2015). Žalobca je zaistený na území Slovenskej republiky od 18.04.2023, Žalovaný posledným rozhodnutím zo dňa 16.08.2023 č. PPZ-HCP-BA6-16-043/2023-AV stanovil dĺžku zaistenia žalobcu do 17.10.2023, pričom predmetným rozhodnutím vôbec nesledoval účel zaistenia Žalobcu v nadväznosti na vlastnú pasivitu k úkonom smerujúcim k vyhosteniu Žalobcu. Žalovaný vydaným rozhodnutím nedostatočne zistil skutkový stav veci a rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, a preto je z týchto dôvodov nepreskúmateľné. Žalobca preto požaduje aby bol bezodkladne prepustený zo zaistenia nakoľko jeho zaistenie je neefektívne a neúčelné.

Žalovaný sa k správnej žalobe vyjadril podaním zo dňa 29.09.2023 tak, že o predmetnom rozhodnutí o zaistení je možné po opätovnom preskúmaní všetkých dostupných dôkazov konštatovať, že bolo vydané plne v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Z odôvodnenia rozhodnutia o zaistení vyplýva, že žalovaný zaistil žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, podľa ktorého policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia. Dôvodom zaistenia žalobcu bol výkon jeho administratívneho vyhostenia z územia Slovenskej republiky. Žalobcovi bolo dňa 18.04.2023 Oddelením cudzineckej polície PZ Bratislava vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení a uložení zákazu vstupu č. PPZ-HCP-BA6-16- 010/2023-AV, ktorým bol žalobcovi uložený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských krajín na dobu troch rokov. Žalovaný má za to, že bolo potrebné zabezpečiť výkon predmetného rozhodnutia o administratívnom vyhostení a z tohto dôvodu bol žalobca opätovne dňa 16.08.2023 zaistený podľa § 88 odsek 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Žalovaný uvádza, že predmetné rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnými právnymi normami pričom, žalovaný má za to, že spoľahlivo zistil skutkový stav veci riadne vykonaným dokazovaním. Počas konania o administratívnom vyhostení bolo nepochybne preukázané, že žalobca sa na území schengenského priestoru a na území Slovenskej republiky zdržiava bez dokladu totožnosti, bez víza alebo bez povolenia na pobyt. Na základe uvedeného je jednoznačne preukázané, že žalobca naplnil definíciu neoprávneného pobytu podľa § 2 ods. 1 písm. h) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov na základe čoho mu bolo 18.04.2023 dňa vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení a bolo potrebné opätovne zaistiť žalobcu podľa § 88 odsek 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu administratívneho vyhostenia. Žalobca dňa 03.05.2023 podal v ÚPZC Medveďov žiadosť

o udelenie azylu na území Slovenskej republiky, na základe čoho dňa 17.05.2023 bolo Oddelením cudzineckej polície PZ Bratislava vydané rozhodnutie o zaistení podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov. Žalovaný má za to, že žalobca podal žiadosť o udeleniu azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie čoho dôkazom je skutočnosť, že dňa 23.11.2022 už raz podal žiadosť o azyl a následne bol prevezený do Záchytného tábora Humenné. Žalovaný nezotrval na Slovensku až do doby kým bolo rozhodnuté o jeho žiadosti o azyl a odišiel do Rakúska. Dňa 13.02.2023 bolo konanie o udelenie azylu žalobcu právoplatne skončené zamietnutím žiadosti ako zjavne neopodstatnenej. Z uvedeného bolo teda nepochybné preukázané, že žalobca dňa 03.05.2023 podal žiadosť o udeleniu azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie, nakoľko si bol plne vedomý, že už mu raz žiadosť o azyl bola zamietnutá a taktiež si bol plne vedomý skutočnosti, že sa zdržiava na území schengenského priestoru neoprávnene čo je v rozpore s článkom 6 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc). Dňa 20.07.2023 Migračný úrad rozhodnutím č. MU-PO-194/2023-Ž zamietol aj druhú žiadosť žalobcu o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú v zmysle § 12 ods. 1 písm. a) zákona o azyle a z tohto dôvodu zanikol účel zaistenia na ktorý bol žalobca zo dňa 17.05.2023 podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov zaistený. Nakoľko má žalobca zo dňa 18.04.2023 vydané právoplatné rozhodnutie č. PPZ-HCP- BA6-16-010/2023-AV o administratívnom vyhostení, potvrdenú totožnosť a chce sa vrátiť do krajiny pôvodu, bolo potrebné dňa 16.08.2023 opätovne zaistiť žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov teda na účel jeho administratívneho vyhostenia. Žalovaný má za to, že samotné zaistenie je efektívne, účelné a nevyhnutné nakoľko žalobca nespĺňal žiadnu z podmienok pre uloženie alternatívy zaistenia ako hlásenie pobytu alebo zloženie peňažnej zábezpeky ako aj uloženie lehoty na vycestovanie. Z uvedeného je nepochybné, že žalovaný nemohol uložiť alternatívu zaistenia. Sám žalobca nie je schopný opustiť územie Slovenskej republiky nakoľko nedisponuje cestovným dokladom, nemá finančné prostriedky na vycestovanie, nemá na území Slovenskej republiky zabezpečené ubytovanie a je značné riziko jeho úteku, čo potvrdzuje aj vyjadrenie žalobcu v zápisnici vedenej pod č. PPZ-HCP-BA6-16-007/2023-AV, kde uvádza, že po prepustení by išiel ihneď do Španielska. Sám žalobca v zápisnici č. PPZ-HCP-BA6-16-042/2023-AV zo dňa 16.08.2023 ďalej uviedol, že sa chce dobrovoľne vrátiť do krajiny pôvodu. Žalovaný ma taktiež za to, že splnil zásadu zákonnosti a riadne odôvodnil dĺžku zaistenia žalobcu. Dĺžka doby zaistenia bola určená na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 17.10.2023. Uvedená doba zaistenia je nevyhnutná počas ktorej žalovaný vykoná všetky dostupné úkony smerujúce k vyhosteniu žalobcu z územia Slovenskej republiky, pričom doba zaistenia nie je fixovaná k uvedenému dňu, ale ide o maximálnu lehotu do ktorej môže byť žalobca najdlhšie zaistený pričom doba zaistenia sa môže skrátiť a nie je presne možné určiť dokedy bude zaistenie trvať nakoľko túto skutočnosť ovplyvňuje viac faktorov, ktoré neovplyvní samotný žalovaný. Žalovaný po celý čas zaistenia žalobcu v spolupráci s Útvorom policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov vykonáva a bude vykonávať všetky potrebné úkony smerujúce k vyhosteniu žalobcu z územia Slovenskej republiky. Podľa dĺžky návratovej procedúry, ak cudzí štátny príslušník tretej krajiny nedisponuje platným cestovným dokladom, Útvar policajného zaistenia pre cudzincov po preštudovaní spisového materiálu pristupuje k lustráciám a následnému zisťovaniu totožnosti štátneho príslušníka tretej krajiny prostredníctvom Interpolu. Následne zasiela žiadosť o vystavenie náhradného cestovného dokladu na príslušný zastupiteľský úrad prostredníctvom konzulárneho oddelenia Ministerstva Zahraničných Vecí a Európskych Záležitostí Slovenskej republiky. Potvrdenie totožnosti, vystavenie náhradného cestovného dokladu a samotný proces realizácie výkonu vyhostenia, ako zabezpečenie leteniek je v tomto prípade zdĺhavejší proces. Následne všetky zistené a zaslané podklady je potrebné spracovať, preložiť a vyhodnotiť a v prípade, že nenastanú komplikácie alebo prekážky, až následne je možné pristúpiť k samotnému výkonu a zrealizovaniu zabezpečenia úkonov k výkonu vyhostenia. Doba zaistenia sa môže skrátiť, pričom presná doba zaistenia sa nedá presne určiť nakoľko závisí od viacerých neovplyvniteľných faktorov. Správny orgán v spolupráci s Útvorom policajného zaistenia pre cudzincov vykonáva všetky potrebné úkony smerujúce k vyhosteniu účastníka konania z územia Slovenskej republiky pričom sa bude zabezpečovať pokrytie nákladov na samotné vyhostenie ako aj zabezpečovanie cestovného dokladu nutnému k reálnemu vyhosteniu účastníka konania. Ďalej sa bude zabezpečovať materiálne ako aj personálne zabezpečenie prepravy účastníka konania. Doba zaistenia je z pohľadu správneho orgánu priamo úmerná dobe potrebnej k vybaveniu všetkých potrebných náležitostí k reálnemu fyzickému vyhosteniu účastníka konania do bezpečnej krajiny, ktorá ho prijme. Každý z úkonov si vyžaduje svoj čas a hlavne v prípadoch dožiadaní nie je možné postupy nijako urýchliť. Dňa 28.08.2023 žalovaný požiadal ÚPZC Medveďov o stanovisko vo veci účelnosti zaistenia, ako aj vykonaných úkonoch k zabezpečeniu výkonu vyhostenia. Dňa 29.09.2023 ÚPZC Medveďov

zaslalo nasledovné stanovisko: Počas zaistenia dňa 18.07.2023 žalobca prejavil záujem o návrat do domovskej krajiny a to zaregistrovaním sa do programu dobrovoľných návratov agentúry FRONTEX. Žalobca vyplnil potrebný dotazník a zabezpečil taktiež fotokópiu jeho dokladu totožnosti. Tato kópia bola zaslaná ako príloha žiadosti o vystavenie náhradného cestovného dokladu na Veľvyslanectvo Marockého kráľovstva so sídlom vo Viedni, pričom pracovníci ÚPZC Medveďov sú v pravidelnom kontakte s Veľvyslanectvom Marockého kráľovstva. Na základe tejto komunikácie je zrejmé, že žalobca bol pracovníkmi ambasády identifikovaný a stotožnený, avšak pre vystavenie náhradného cestovného dokladu je potrebný súhlas príslušných autorít Marockého kráľovstva. ÚPZC Medveďov má naplánovanú konzulárnu návštevu Veľvyslanectva Marockého kráľovstva so sídlom vo Viedni na deň 02.10.2023 za účelom získania informácií o stave vystavenia náhradného cestovného dokladu pre žalobcu. Na základe vyššie uvedených skutočností má ÚPZC Medveďov za to, že existuje reálny predpoklad výkonu vyhostenia žalobcu. Žalovaný taktiež poukazuje na skutočnosť, že žalobca bol zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov teda na účel jeho administratívneho vyhostenia od 18.04.2023 do 17.05.2023 a následne od 16.08.2023 čo k dnešnému dňu predstavuje iba 76 dní. Ak by žalobca opakovane nepodal žiadosť o udelenie azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie, mohol byť jeho výkon vyhostenia zrealizovaný, nakoľko sa chce žalobca dobrovoľne vrátiť do krajiny pôvodu a jeho totožnosť je potvrdená. Žalovaný po celý čas konania postupoval v zmysle zásady zákonnosti a individuálnosti, pričom bral do úvahy všetky skutočnosti zistené riadnym dokazovaním. Žalovaný poukázal na rozsudky Krajského súdu Bratislava Sp. zn.: 7Sa/107/2020-28 zo dňa 19.11.2020, 7Sa/123/2020 - 27 zo dňa 05.01.2021, 8Sa/121/2020 - 24 zo dňa 22. decembra 2020, ktorými v obdobnom prípade rozhodol o zamietnutí správnej žaloby vo veci zaistenia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalovaný za to, že žaloba proti zaisteniu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov je nedôvodná. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby správnu žalobu Rozsudkom zamietol ako nedôvodnú.

4. Správny súd v Bratislave ako súd vecne, miestne a kauzálny príslušný [§ 10, § 13 ods. 3, § 17 písm. a) SSP] v konaní o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia podľa § 221 ods. 2 SSP, posudzujúc správnu žalobu neformálne a neviazaný jej žalobnými bodmi (§ 206 ods. 3 SSP) preskúmal zákonnosť trvania zaistenia žalobcu realizovaného na podklade rozhodnutia o zaistení, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného, a podľa stavu veci v čase vyhlásenia rozhodnutia správneho súdu podľa § 206 ods. 4 SSP dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. O žalobe rozhodol podľa § 228 SSP na pojednávaní uskutočnenom dňa 24. júla 2023.

6. Podľa § 221 ods. 1 SSP, žalobca sa môže správnu žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia o zaistení, o predĺžení zaistenia, o predĺžení lehoty zaistenia vydaného podľa osobitného predpisu alebo určenia takého rozhodnutia za nezákonné, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený.

Podľa § 221 ods. 2 SSP, žalobca sa môže správnu žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

Podľa § 88 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov, podanie žiadosti o udelenie azylu alebo požiadanie štátneho príslušníka tretej krajiny o asistovaný dobrovoľný návrat nie je dôvodom na prepustenie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny. Konanie podľa osobitného predpisu nie je zaistením štátneho príslušníka tretej krajiny dotknuté.

Podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia.

Podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

Podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane na základe postupu stanovitého zákonom: zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie štátu, alebo osoby, proti ktorej sa vedie konanie o vypovedaní alebo vydaní.

Podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Podľa čl. 15 ods. 1, druhá veta, Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa

neoprávnene zdržiavajú na ich území (ďalej len „tzv. návratová smernica“) zaistenie sa vždy uskutočňuje na čo najkratšie obdobie, trvá, len pokiaľ prebiehajú prípravy na odsun, a vykonáva sa s náležitou starostlivosťou.

Podľa čl. 15 ods. 4 návratovej smernice Zaistenie prestáva byť odôvodnené a dotknutá osoba sa bezodkladne prepustí, ak už z právnych alebo iných dôvodov neexistuje odôvodnený predpoklad na odsun alebo už neplatia podmienky ustanovené v odseku 1.

7. Žalobca sa správnu žalobou podanou podľa § 221 ods. 2 SSP domáhal prepustenia zo zaistenia, čo znamená, že predmetom súdneho prieskumu nie je preskúmanie zákonnosti samotného rozhodnutia o zaistení podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov (teda, či boli dané dôvody jeho zaistenia, riadne osvedčený účel a splnené ďalšie zákonné podmienky), ale posúdenie, či v prípade žalobcu nastali alebo nenastali také okolnosti, pre ktoré by jeho zaistenie prestalo napĺňať stanovený účel, v dôsledku čoho by muselo byť nariadené jeho prepustenie zo zaistenia [v zmysle § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov je potrebné skúmať trvanie jeho účelu počas celej doby zaistenia].

8. Žalobca smeruje svoje námietky a súvisiace argumenty voči rozhodnutiu o zaistení, nie však voči trvaniu zaistenia a jeho zákonnosti a ktoré by svedčili pre jeho prepustenie zo zaistenia z dôvodu, že jeho zaistenie už nie je účelné a efektívne. Právoplatné rozhodnutie o zaistení, ktoré tvorí podklad následného trvania zaistenia, je potrebné prezumovať za zákonné čo sa týka preukázania dôvodov a splnenia podmienok zaistenia. Či nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky možno skúmať iba v rámci žaloby podľa § 221 ods. 1 SSP a nie žaloby o prepustenie žalobcu zo zaistenia podľa § 221 ods. 2 SSP.

9. Predmetom súdneho prieskumu je, ak boli dané dôvody zaistenia v čase vydania rozhodnutia, či tieto naďalej trvajú aj v čase rozhodovania správneho súdu, teda či je zaistenie žalobcu naďalej účelné a nie je daný dôvod na prípadné prepustenie zo zaistenia.

10. Správny súd pristúpil k posúdeniu námietok žalobcu, či ku dňu rozhodovania správneho súdu možno skonštatovať, že účel zaistenia u žalobcu je daný.

11. Správny súd konštatuje, že žalobca je zaistený ku dňu rozhodovania správneho súdu od 16.08.2023, žalobca sa nachádza v zaistení takmer dva mesiace, lehota zaistenia má uplynúť dňa 17.10.2023, počas tejto doby žalovaný vykoná úkony smerujúce k vyhosteniu z územia Slovenskej republiky. Predtým bol zaistený na účel administratívneho vyhostenia od 18.04.2023 do 17.05.2023, čo predstavuje obdobie 1 mesiaca.

12. Zo stanoviska ÚPZC Medveďov zo dňa 29.09.2023 vyplýva, že žalobca počas zaistenia dňa 18.07.2023 žalobca prejavil záujem o návrat do domovskej krajiny a to zaregistrovaním sa do programu dobrovoľných návratov agentúry FRONTEx. Žalobca vyplnil potrebný dotazník a zabezpečil taktiež fotokópiu jeho dokladu totožnosti. Tato kópia bola zaslaná ako príloha žiadosti o vystavenie náhradného cestovného dokladu na Veľvyslanectvo Marockého kráľovstva so sídlom vo Viedni, pričom pracovníci ÚPZC Medveďov sú v pravidelnom kontakte s Veľvyslanectvom Marockého kráľovstva. ÚPZC Medveďov malo naplánovanú konzulárnu návštevu Veľvyslanectva Marockého kráľovstva so sídlom vo Viedni na deň 02.10.2023 za účelom získania informácií o stave vystavenia náhradného cestovného dokladu pre žalobcu. Na základe vyššie uvedených skutočností má ÚPZC Medveďov za to, že existuje reálny predpoklad výkonu vyhostenia žalobcu.

13. Obmedzenie osobnej slobody nemôže byť svojvoľné, ale zo zákonom stanovených dôvodov. Ak zákon umožňuje zaistenie za účelom vyhostenia na dobu 6 mesiacov, súd bez ďalšieho konštatuje, že zaistenie počas tejto doby je na základe a v medziach zákona.

14. Pokiaľ ide o účelnosť zaistenia v čase rozhodovania o zaistení, ako aj v čase rozhodovania o prepustení, správny súd uvádza, že žalobca síce podal žiadosť o dobrovoľný návrat, uvedené však automaticky neznamená, že žalobca má byť prepustený. Podľa § 88 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov požiadanie štátneho príslušníka tretej krajiny o asistovaný dobrovoľný návrat nie je dôvodom na prepustenie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny.

15. Inštitút zaistenia cudzinca je v zmysle čl. 8 ods. 2 Charty základných práv a slobôd zákonným titulom pre obmedzenie osobnej slobody jednotlivca, ktorá je ako základné ľudské právo zaručená čl. 8 ods. 1 Charty a jeho presnú dobu nie je možné predbežne presne určiť, nakoľko závisí od množstva podstatných faktorov, medzi ktoré okrem iného patrí zdravotný stav zaisteného, jeho spolupráca, komunikácia medzi štátnymi orgánmi Slovenskej republiky (ďalej aj „SR“) a ostatnými štátmi, ktorých sa nútený návrat cudzinca týka, tiež vybavenie všetkých náležitostí potrebných na riadne dodržanie postupu upraveného medzinárodnými dohodami, ktorými sú dotknuté krajiny signatármi.

16. Dobu zaistenia do 17.10.2023 žalovaný určil na základe svojej úvahy, pričom nevybočil zo zákonného rámca, ktorým je zaistenie maximálne na dobu 6 mesiacov, v čase rozhodovania o prepustení nebolo preukázané, že by reálny podklad pre zaistenie prestal z právnych alebo iných dôvodov existovať.

17. V prípade zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) sa v priebehu zaistenia skúma aj vyhostiteľnosť cudzinca. Vo vzťahu k vyhosteniu cudzinca sa v čase rozhodovania o zaistení skúma iba splnenie podmienky, či je cudzinec zaistený buď podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Z listu žalovaného zo dňa 28.09.2023 vyplýva, že žalovaný skúmal, či trvá účel zaistenia a či je reálny predpoklad realizácie výkonu vyhostenia.

18. Správny súd konštatuje, že obmedzenie osobnej slobody žalobcu je aj v čase rozhodovania správneho súdu na základe zákona a zo zákonných dôvodov.

19. Žalobca v podanej žalobe namietal aj ďalšie nedostatky rozhodnutia o zaistení, ktoré sa však netýkali trvania účelu zaistenia a preto sa s nim správny súd, konajúci na podklade správnej žaloby podľa 221 ods. 2 SSP nemohol bližšie vysporiadať. Navyše námietky sú skôr nekonkrétne, týkajúce sa iba všeobecného nesúhlasu s odôvodnením rozhodnutia o zaistení a absentuje v nich akákoľvek okolnosť, ktorej nezohľadnenie mohlo zaväziť v posudzovaní trvania zaistenia ako neúčelného.

20. Žalovaný mal opomenúť posúdiť, či v prípade žalobcu prichádzajú do úvahy iné menej prísne donucovacie opatrenia, avšak v rozhodnutí o zaistení žalovaný načrtnul zákonnú úpravu § 89 ods. 1 písm. a) a b) zákona o pobyte cudzincov, tieto povinnosti neuložil a nerozhodol o prepustení žalobcu.

21. Čas zaistenia bol určený do 17.10.2023 a bol vymedzený s ohľadom na zabezpečenie vyhostenia žalobcu. V tomto rozsahu považuje správny súd časové vymedzenie zaistenia, za dostatočné.

22. Na základe vyššie uvedeného správny súd podľa § 229 SSP správnu žalobu pre jej nedôvodnosť zamietol.

23. O trovách konania správny súd rozhodol postupom podľa § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario) ich náhradu nepriznal z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému podľa § 168 SSP nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote sedem dní od jeho doručenia oprávnenému subjektu, a to na Správnom súde v Bratislave [§ 443 ods. 2].

Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Rozsudok správneho súdu o správnej žalobe vo veciach zaistenia nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty siedmich dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 3 SSP).

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu správneho súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenia [§ 446 ods. 2 písm. d) SSP].

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa [písm. a)]; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) [písm. b)]; je žalovaným Centrum právnej pomoci [písm. c)].